

CHIRIȚA, din nou la rampă!

(Daniela Caraman Fotea – 3 februarie 2017)

Evident, la Teatrul Stela Popescu. Evident, cu Stela Popescu – întruchiparea pitorescă a celebrului personaj, creat de Vasile Alecsandri. Mai știe, oare, astăzi, vreun elev de el? Nu prea cred... Așa însă, e posibil; ideea fiind a directoarei teatrului, Doamna Smaranda Oțeanu Bunea, care nu se dezmente în a susține și promova valorile naționale pe orice plajă repertorială.

Partitura acestui musical semnat de Roman Vlad, relevă măiestrie. Compozitor cu experiență în ale scenei, fler, muzicalitate și simțul șlagărului, tânărul compozitor se prezintă astăzi asemeni unui maestru. Revin la valorile naționale (care-l cuprind și pe Roman Vlad): în context, ascult și un fragment din Alexandru Flechtenmaher – mare surpriză și... bucurie! Numerele muzicale ale lui Roman Vlad sunt exact ceea ce trebuie scenei, începând cu primul: Ea e Chirița (din Bârzoieni...), până la finalul care ridică sala în picioare. Sunt alerte, au aromă de hit, mângâind auzul și declanșând aplauze (chiar sacadate!).

Subiectul este cunoscut (acum și de tinerime): coana Chirița vine la Iași în căutare de ...gineri, pentru cele două fete al ei: Aristița și Calipsița (actrițele Ramona și Raluca); pretendenții din Bârzoieni, oameni simpli, fără titluri pompoase, nefiind pe placul posibilei soacre, dar agreați de tatăl fetelor. Cei doi, travestiți (Dani Filipescu și Dan Andrei Lazăr, ca întotdeauna aplaudați de publicul tânăr și pentru prestația vocală și pentru actorie), se prezintă drept un spătar și un agă, cucerind pe loc grațiile Chiriței, care îi acceptă drept parteneri pentru fetele ei la balul Luluței (Jeniffer Dumitrașcu, delicată și cuceritoare).

Unul dintre punctele forte ale spectacolului este corpul de balet al teatrului Stela Popescu: cu profesionalitate, interpretând cu înțelegere muzica. Fiind vorba și de un bal, pe scenă sunt prezentate și dansuri de salon, de epocă. Cotillion, polka, mazurka și bineînțeles valsul (ce aproape este atmosfera vieneză!). Totul într-un iureș ritmic: coregrafia Ștefan Soare. Costumele cu o cromatică mângâind privirea, au rolul lor important. Ideea – benefică – oglinzile amplasate pe scenă, augmentează acțiunea fără efort de receptare, iluminate iscusit de Cornel Vladu. Sub bagheta regizorală a lui Dan Tudor și el tânăr dar cu alese izbânzi în meserie, evoluează și Afinoiaia – Andreea Blidariu la fel de agreabilă ca întreaga distribuție (Guliță – Bogdan – ce repede a crescut! și profesional, Cuculeț – Marian Marinca.)

Pentru muzicianul prezent în sală și nu numai, banda sonoră îngrijită de maestrul Stere Onișor este impecabilă.

În sala mare a Palatului Național al Copiilor se desfășoară o oră de poveste. Spectacolele au cunoscut afluență majoră de public, răsplătit cu un altfel de petrecere a timpului de divertisment, dar și – pe nesimțite, educativ. Inegalabila Chirița = inegalabila Stela Popescu. Urmarea? Voie bună și dorință de revenire. Doamna Smaranda Oțeanu Bunea promite în continuare, surprize. Și se ține întotdeauna de cuvânt...

Sper să văd cât de curând reportajul spectacolului și la Televiziune. Mai ales că este realizat de un teleast elitist: YVONA CRISTESCU, artist modern: regizează filmarea, montează, totul pe cont

propriu, cu indiscutabil profesionalism, cu talent și ARTĂ, mereu cu dorința de a pune în evidență momentele cheie ale scenei, ale artiștilor.

Așadar, o serie de spectacole excepționale la Teatrul Stela Popescu.